

Tahap Penglibatan Ibu Bapa dan Penguasaan Murid dalam Pembelajaran Bahasa Melayu di Sebuah Sekolah Kebangsaan Pedalaman di Daerah Lahad Datu

(The Level of Parental Involment and Pupils Mastery in Malay Language Learning Rural National School at Lahat Datu District)

MUHAMMAD NAJWAN ANSIT¹, MUHAMMAD ASYRAF NORLI²,
NUR HIDAYAH AWANG³ & NURLISA KAMBA⁴

¹*Sekolah Kebangsaan Sahabat 4, Lahat Datu, Sabah, Malaysia.*

²*Sekolah Kebangsaan Terusan Sugut, Beluran, Sabah, Malaysia.*

³*Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia, Bangi, Selangor, Malaysia.*

⁴*Sekolah Kebangsaan Saint John, Beoufort, Sabah, Malaysia*

najwan.yan96@gmail.com, asyrandy@gmail.com, nurhidayahawang2010@gmail.com,
cikgunurlisak@gmail.com

Dihantar: 12 Disember 2022 / Diterima: 20 April 2024
Koresponden e-mel: najwan.yan96@gmail.com

ABSTRAK

Ibu bapa memainkan peranan yang sangat besar dalam pendidikan anak-anak, termasuklah dalam pembelajaran Bahasa Melayu mereka. Kajian ini bertujuan untuk mengenal pasti tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak serta mengenal pasti hubungan tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu. Selain itu, kajian ini juga akan mengenal pasti hubungan taraf pendidikan ibu bapa dengan tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid. Data dikumpulkan melalui soal selidik kepada 108 orang ibu bapa. Dapatan kajian menunjukkan bahawa tahap penglibatan ibu bapa terhadap pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak mereka berada pada tahap sederhana sahaja. Dari segi hubungan taraf pendidikan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu menunjukkan hubungan yang positif tetapi tidak signifikan. Hal ini menunjukkan penglibatan ibu bapa tidak memberi impak positif terhadap penguasaan Bahasa Melayu anak-anak mereka. Oleh itu, penting bagi pihak sekolah untuk melibatkan secara aktif para ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak mereka di sekolah melalui pelbagai aktiviti yang dijalankan di sekolah.

Kata kunci: Penglibatan ibu bapa, penguasaan murid, penguasaan Bahasa Melayu, sekolah kebangsaan pedalaman

ABSTRACT

Parental involment a very large role in the education of children, includes in their Malay Language learning. This study aims to identify the level of parental involment in children's Malay Language learning as well as to identify the relationship between the level of parental involment and the level of student mastery in the Malay Language subject. In addition, this study will also identify the relationship between parents' educational level and the level of parental involment in the student's learning of the Malay Language subject. Data was collected through a questionnaire to 108 parents. The findings of the study show that the level of parents' involment in their children's Malay Learning is only at a moderate level. In terms of the relationship between the level of education of parents and the level of mastery of students in the Malay Language subject, it shows a positive but not significant relationship. This shows that parents' involment does not have a positive impact on their children's mastery of Malay Language. Therefore, it is important for the school to actively involve parents in their children's Malay Language learning at school through various activities carried out at school.

Keywords: Parental involment, pupils mastery, mastery of Malay Language, rural primary school

PENGENALAN

Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) 2018 menyatakan bahawa sebuah sistem pendidikan yang berkualiti sememangnya sangat dituntut bukan sahaja untuk meletakkan pendidikan negara Malaysia ke peringkat antarabangsa, tetapi juga untuk melahirkan murid yang berilmu pengetahuan. Jika dilihat dengan lebih mendalam tentang sistem pendidikan di Malaysia, sistem ini sebenarnya bertunjangkan kepada Falsafah Pendidikan Kebangsaan (FPK) yang berfokuskan kepada usaha mencapai keseimbangan perkembangan dan potensi individu secara menyeluruh dan bersepadu (KPM 2019). Antara perkara yang ditekankan dalam perkembangan potensi ini ialah *intelek*.

Dalam meniti era Malaysia madani dewasa ini, tidak dapat dinafikan bahawa negara Malaysia semakin berkembang maju dari sudut pendidikan. Sebagai buktinya, Ismail (2019) menyatakan bahawa menerusi laporan *World Economic Forum*, negara Malaysia diiktiraf sebagai sebuah negara yang mempunyai tahap persaingan yang baik dalam bidang pendidikan. Menerusi laporan ini, Malaysia menduduki tangga ke-19 daripada 141 buah negara di seluruh dunia serta meninggalkan beberapa negara maju seperti United Kingdom (UK) yang berada di tangga ke-20, Perancis di tangga yang ke-26 dan Jepun di tangga yang ke-31. Keadaan ini memberikan sedikit gambaran bahawa taraf dan kualiti pendidikan yang diterapkan dalam sistem pendidikan di negara ini semakin berkualiti dan maju.

Walau bagaimanapun, dalam kita melihat perkembangan pendidikan di negara ini yang semakin baik, kita juga perlu menerima hakikat bahawa kita masih mempunyai pelbagai isu yang perlu dititikberatkan. Misalnya, jika dilihat secara terus dalam konteks subjek Bahasa Melayu, masalah-masalah seperti murid tidak menguasai literasi dengan baik, murid tidak menguasai kemahiran membaca dan menulis, murid buta huruf merupakan antara masalah yang masih tidak selesai (Zamri 2024). Masalah-masalah ini ibarat seteru utama kepada para guru guru Bahasa Melayu kerana ia melibatkan kemahiran asas dalam pendidikan yang perlu dikuasai oleh semua murid untuk memastikan proses pembelajaran dapat berjalan dengan lancar. Zamri (2024) sejak dari dulu lagi menegaskan bahawa membaca dan menulis merupakan antara kemahiran yang paling perlu diberikan penekanan.

Masalah ketidakupayaan menguasai Bahasa Melayu dengan baik banyak berpunca daripada pelbagai faktor. Antara lainnya termasuklah kekurangan penglibatan ibu bapa

dalam pendidikan, termasuk dalam pendidikan Bahasa Melayu anak-anak mereka. Coleman (2018) menerusi tulisannya menjelaskan bahawa faktor terbesar dalam kejayaan seseorang murid ialah penglibatan ibu bapa murid tersebut dalam pembelajaran anak mereka. Sebenarnya, aspek keluarga khususnya ibu bapa telah lama dititikberatkan dalam pendidikan negara. Perkara ini dapat dilihat dalam anjakan kesembilan dalam Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia (PPPM) 2013-205 yang menggariskan kerjasama antara ibu bapa dan pihak sekolah bagi menambah baik kualiti pendidikan murid (KPM 2013).

Dalam PPPM 2013-205, terdapat 11 anjakan utama yang ditekankan dalam pendidikan negara ini. Anjakan ke-9 menunjukkan bahawa anjakan ini merupakan anjakan yang paling berkaitan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan. Keperluan ibu bapa supaya bekerjasama dengan pihak sekolah untuk memastikan anak-anak mendapat pendidikan yang terbaik tidak boleh disangkal lagi. Pada hakikatnya, sudah banyak penyelidikan yang menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa secara langsung mahupun tidak langsung dalam pendidikan anak-anak dapat memberikan sokongan, dorongan dan bimbingan yang diperlukan untuk meningkatkan motivasi dan prestasi akademik mereka. Perkara ini selari dengan pendapat Lara dan Saracosti (2019) yang menyatakan bahawa terdapat impak positif terhadap pendidikan anak-anak apabila ibu bapa melibatkan diri dalam pendidikan anak-anak mereka sama ada di dalam mahupun luar sekolah. Dalam kajian yang sama, Lara dan Saracosti (2019) turut menghuraikan bagaimana sikap ibu bapa yang tidak melibatkan diri dalam pendidikan anak-anak ini menyebabkan penguasaan mereka terhadap pendidikan adalah sangat menyedihkan. Hal ini membuktikan bahawa penglibatan ibu bapa sangat penting dalam pendidikan anak-anak.

Penglibatan ibu bapa tidak hanya terhad kepada memastikan anak untuk membuat kerja sekolah semata-mata tetapi jauh lebih luas daripada itu. Menurut Đurišić dan Bunjevac (2017), penglibatan ibu bapa dalam akademik murid termasuklah dalam menyediakan sebuah suasana pembelajaran yang selamat dan sihat pengalaman pembelajaran yang mencukupi, sokongan serta sikap yang positif terhadap sekolah. Wilder (2014) dalam kajian mereka pula berpendapat bahawa penglibatan ibu bapa dalam akademik murid boleh lebih diperincikan kepada tiga aspek, iaitu penglibatan di sekolah, penglibatan di rumah dan sosialisasi pendidikan.

Berdasarkan daripada kajian-kajian yang dinyatakan, dapat disimpulkan bahawa penglibatan ibu bapa dalam pendidikan dan dalam bidang akademik anak adalah amat luas. Penglibatan ibu bapa dilihat sebagai satu faktor fundamental untuk memastikan anak-anak dapat memaksimumkan kualiti pendidikan mereka. Namun demikian, sehingga ke hari ini masih ramai ibu bapa yang kurang melibatkan diri

dalam pendidikan anak mereka. Hal ini selari dengan pandangan Nur Hanisah dan Mohd Isa (2021) yang menyatakan bahawa ibu bapa kurang menitikberatkan pendidikan anak-anak mereka kerana masalah-masalah seperti kekangan masa dan fokus mencari wang ringgit. Kesannya, ramai murid yang mengalami masalah dalam pembelajaran.

PERNYATAAN MASALAH

Sama ada suka ataupun tidak, hakikatnya pendidikan di Malaysia masih banyak kekurangan. Melihat secara khusus dalam konteks Bahasa Melayu, ramai murid sebenarnya masih tidak menguasai subjek ini dengan baik. Hal ini disokong oleh kenyataan Rohaida et al. (2020) yang menggariskan bahawa masih terdapat ramai pelajar sekolah menengah dan sekolah rendah yang tidak boleh membaca dan menulis dalam subjek bahasa yang diperuntukkan di sekolah. Hal ini amat merusuhkan kerana dua kemahiran tersebut merupakan kemahiran asas dalam menguasai suatu topik pembelajaran. Dalam konteks kajian ini, ibu bapa dilihat sebagai fokus kajian kerana mereka memainkan peranan yang penting dalam pendidikan anak-anak khususnya dalam pendidikan Bahasa Melayu.

Terdapat beberapa kajian yang menyatakan bahawa ibu bapa kurang terlibat dalam pendidikan anak-anak. Menurut La Jeti et al. (2022) dalam kajian mereka, antara masalah dalam konteks penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak ialah mereka kurang kesedaran tentang pentingnya penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak. Kurang kemahiran dan pengetahuan yang mencukupi dalam membantu pembelajaran anak-anak juga merupakan antara masalah yang digariskan oleh La Jeti et al. (2022) berkaitan penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak. Masalah-masalah ini secara jelas menunjukkan bahawa terdapat kelompangan dalam penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak yang akhirnya boleh menyebabkan anak-anak kurang menguasai sesuatu pembelajaran dengan baik.

Sistem pendidikan di Malaysia jarang menekankan berkaitan penglibatan ibu bapa dan keluarga dalam pengurusan operasi sekolah (Shanti et al. 2019). Beliau juga menegaskan bahawa masalah ini disebabkan oleh peranan sekolah itu sendiri yang kurang melakukan program yang komprehensif berkaitan ibu bapa serta sikap ibu bapa sendiri yang tidak menunjukkan minat untuk melibatkan diri dalam apa-apa program yang dianjurkan oleh pihak sekolah. Perkara ini secara jelas menunjukkan bahawa masih terdapat ibu bapa yang tidak melibatkan diri dalam pendidikan anak-anak.

Mereka berpendapat bahawa hanya sekolah yang bertanggung jawab dalam memastikan anak-anak mendapat kualiti pendidikan yang terbaik. Kesannya, anak-anak ini tidak mencanai kualiti pendidikan terbaik yang seharusnya boleh diperolehi.

Irma Yanti (2017) pula menjelaskan bahawa terdapat golongan belia atau remaja kurang berminat terhadap akademik kerana mereka mempunyai tahap motivasi belajar yang rendah ekoran tidak mendapat sokongan yang ampuh daripada kedua ibu bapa. Perkara tersebut bukanlah sesuatu yang mengejutkan kerana hakikatnya ibu bapa sememangnya memainkan peranan yang penting dalam meningkatkan tahap motivasi anak dalam pendidikan. Tanpa tahap motivasi yang baik, sudah pasti pendidikan anak-anak boleh mengalami gangguan. Situasi ini jelas menunjukkan betapa pentingnya penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak. Kegagalan ibu bapa untuk melibatkan diri dalam pendidikan anak-anak bukan sahaja boleh menyebabkan motivasi anak-anak turun semata-mata bahkan juga boleh menyebabkan sukar menguasai pendidikan dengan baik (Irma 2017). Dalam konteks penguasaan subjek Bahasa Melayu, kekurangan tahap motivasi sudah daripada ibu bapa pasti boleh menyebabkan anak-anak sukar menguasai subjek Bahasa Melayu dengan baik.

Jabar (2020) menerusi tulisannya pula menjelaskan dengan terperinci bagaimana penglibatan ibu bapa sebenarnya memberikan kesan yang sangat besar kepada pendidikan seseorang kanak-kanak. Menurut beliau lagi, terdapat sesetengah kanak-kanak yang langsung tidak dapat mengikuti persekolahan dek kerana dipaksa mengerah tenaga untuk mencari rezeki. Malah lebih parah lagi, Jabar (2020) turut menyatakan bahawa terdapat segelintir ibu bapa yang mengarahkan anak mereka untuk berhenti bersekolah dan mencari pekerjaan untuk membantu menyara keluarga. Berdasarkan daripada perkara-perkara seperti ini, ia mencerminkan betapa terdapat segelintir ibu bapa yang bukan sahaja tidak terlibat dalam pendidikan anak mereka tetapi juga jauh lebih teruk daripada itu iaitu langsung tidak memikirkan soal pendidikan anak mereka.

Rentetan perbincangan yang dijelaskan dalam bahagian ini dapat menunjukkan dengan jelas bahawa masalah penglibatan ibu bapa bukanlah sebuah masalah yang wajar dipandang enteng. Buktinya, sudah banyak kajian yang menyatakan dengan jelas betapa penglibatan ibu bapa yang kurang boleh menyebabkan anak-anak tidak berjaya dalam pendidikan. Namun

demikian, jika dilihat secara khusus dalam konteks pendidikan Bahasa Melayu, kajian yang menghuraikan tentang penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak masih kurang dijalankan. Lantaran itu, tajuk ini dipilih untuk merungkai secara jelas tentang penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak.

OBJEKTIF KAJIAN

Kajian tinjauan ini bertujuan untuk meninjau tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid di sebuah sekolah kebangsaan pedalaman di daerah Lahad Datu. Oleh itu, perincian objektif kajian adalah seperti berikut:

1. Mengetahui pasti tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid.

2. Mengetahui pasti hubungan tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu

3. Mengetahui pasti hubungan taraf pendidikan ibu bapa dengan tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid

PERSOALAN KAJIAN

Persoalan kajian yang dirangka berdasarkan objektif-objektif yang diperincikan adalah seperti berikut:

1. Adakah tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid?
2. Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara tahap penglibatan ibu bapa dengan

tahap penguasaan subjek Bahasa Melayu murid?

3. Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara tahap pendidikan ibu bapa dengan tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid?

PENGLIBATAN IBU BAPA DALAM PENDIDIKAN

Ibu atau bapa didefinisikan secara meluas sebagai seorang dewasa yang bertanggungjawab dan mengambil berat ke atas kewangan dan emosi serta memberi sokongan kepada anak di bawah tanggungan mereka yang berada di alam persekolahan (Smrekar dan Cohen-Vogel 2001). Oleh itu, penglibatan ibu bapa terhadap pendidikan anak dikatakan secara umumnya sebagai satu tindakan dan tingkah laku ibu bapa untuk menyokong segala keperluan pendidikan yang dikehendaki oleh anak-anak di rumah dan sekolah. Oleh yang demikian, penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak di rumah adalah boleh mengambil kira pelbagai aspek termasuk cara didikan ibu bapa yang melibatkan tingkah laku, nilai dan aplikasi yang akan dilakukan oleh ibu bapa dalam proses membesarkan seorang anak.

Christenson et al. (1992) dalam kajiannya menyatakan bahawa penglibatan ibu bapa di rumah mahupun di sekolah secara berterusan dan ini berkait rapat dengan pencapaian akademik anak-anak. Dapatan kajian lepas menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa dalam akademik anak-anak kebanyakannya berlaku di tahap awal persekolahan anak-anak. Ibu bapa lebih cenderung memberi perhatian pada awal

persekolahan iaitu tahap persekolahan tadika dan prasekolah kerana dalam tempoh ini anak-anak masih belum mampu berdikari dalam pengurusan diri. Penglibatan ibu bapa akan mula berkurangan apabila anak-anak memasuki alam sekolah menengah. Ibu bapa selalunya beranggapan anak-anak mampu mengurus diri sendiri sama ada pilihan pembelajaran dan cara mereka untuk belajar dan menerima pembelajaran mengikut kemampuan mereka sendiri dan hanya perlukan sedikit perhatian yang minimum daripada ibu bapa.

Ho dan Williams (1996) juga telah mengenal pasti bahawa terdapat empat jenis penglibatan yang boleh dibahagikan kepada dua kategori, iaitu dilakukan di rumah dan sekolah. Penglibatan di rumah adalah merangkumi perbincangan aktiviti sekolah dan penyeliaan aktiviti luar sekolah. Di sekolah pula, penglibatan akan dapat dilihat dari segi mempunyai hubungan dengan staf sekolah, penyertaan secara sukarela dalam aktiviti di sekolah dan menghadiri mesyuarat Persatuan Ibu Bapa dan Guru. (PIBG).

Grolnick et al. (1997) dalam kajian beliau mendapati bahawa ibu bapa yang memainkan peranan mereka sebagai guru di rumah dan

berpendirian positif terhadap anak-anak akan lebih suka melibatkan diri dalam aktiviti kognitif anak-anak. Green et al. (2007) juga mendapati bahawa penglibatan ibu bapa di rumah perlu dikekalkan dalam membimbing anak-anak belajar bukan sahaja pada awal persekolahan tetapi semasa di pertengahan persekolahan ketika anak-anak mula memerlukan kekuatan untuk belajar berdikari sendiri. Sikap mengambil berat oleh ibu bapa amat penting terhadap pendidikan anak-anak dapat dilihat dalam pelibatan ibu bapa dalam membantu menyelesaikan kerja rumah anak-anak. Oleh itu, bantuan dan sokongan daripada ibu bapa dalam pendidikan anak-anak mestilah dilakukan secara konsisten.

Thorkildsen dan Stein (1998) dalam kajian beliau mendapati bahawa ibu bapa yang meluangkan masa bersama anak-anak untuk membuat tugas sekolah akan menjadikan anak mereka lebih berjaya dan mempunyai keinginan untuk melakukan yang terbaik dan mencapai kejayaan yang diinginkan. Ibu bapa menjadi pembimbing kepada anak-anak dalam pelajaran ketika di rumah. Kajian oleh Epstein (2001) mendapati tiga bentuk utama yang dipercayai menjadi penentu berkenaan dengan asas penglibatan ibu bapa, iaitu:

1. Tafsiran pembentukan peranan ibu bapa yang mentakrifkan kepercayaan ibu bapa tentang apa yang sepatutnya dilakukan terhadap pendidikan anak-anak mereka dan kepelbagaian asas yang kukuh dan adanya aktiviti yang ditafsirkan oleh ibu bapa sebagai penting, mustahak dan yang membenarkan tindakan mereka bagi pihak anak-anak.
2. Keupayaan ibu bapa merasa bertanggungjawab dan perlunya mereka membantu anak-anak mereka untuk berjaya di sekolah berfokuskan kepada sejauh mana kepercayaan ibu bapa merasa bertanggungjawab dan perlunya mereka membantu anak-anak mereka untuk berjaya di sekolah berfokuskan kepada sejauh mana kepercayaan ibu bapa terhadap pelibatan mereka dapat menerapkan pengaruh yang positif terhadap pencapaian pelajaran anak-anak.
3. Kehendak, jempunan umum dan peluang untuk melibatkan diri merujuk kepada persepsi ibu bapa tentang anak-anak dan sekolah perlukan pelibatan mereka.

Fan dan Chen (1999) dalam kajiannya, beliau telah mengenal pasti beberapa aspek penglibatan ibu bapa antaranya ialah ibu bapa mempunyai aspirasi terhadap pendidikan anak-anak seperti ramalan terhadap pencapaian akademik, komunikasi mengenai hal berkaitan sekolah seperti kerja sekolah dan program sekolah, menyelia aktiviti anak-anak seperti

kerja sekolah, menonton televisyen dan apa yang dilakukan oleh anak-anak selepas waktu persekolahan, penglibatan ibu bapa dalam aktiviti-aktiviti sekolah seperti menawarkan diri, menghadiri acara-acara sekolah dan penglibatan secara umum. Kajian ini mendapati bahawa aspirasi ibu bapa mempunyai hubungan yang paling kuat dalam membantu pencapaian akademik pelajar yang baik dan cemerlang.

Dalam kajian Ismail (2002) mengatakan bahawa ibu bapa mempunyai peranan yang penting dalam membantu membentuk keperibadian anak-anak mereka sejak mereka masih bayi lagi sehingga mereka memasuki peringkat universiti. Hal ini demikian, ibu bapa dapat melakukan dengan memberi kasih sayang, perhatian, dan didikan dengan cara yang betul. Ini akan membuatkan anak-anak merasa lebih dekat dengan orang tuanya, mereka akan merasa selesa berbual dan berbicara dengan ibu bapa tentang apa sahaja topik yang ingin diceritakan. Hal ini demikian penting kerana anak-anak perlu tahu bahawa ada orang yang ambil peduli dan memberi perhatian kepada mereka. Jika kehidupan kekeluargaan sentiasa diberi perhatian, anak-anak akan menghargai jasa dan pengorbanan ibu bapa yang mereka akan lebih menghargai dan ingin melakukan hal-hal baik untuk ibu bapa mereka sebagai balasannya.

Kajian Ruslida (2005) yang mengkaji mengenai penglibatan ibu bapa dalam empat aspek utama iaitu interaksi, meluangkan masa membaca dan bercerita, memberikan bimbingan dan sokongan material kepada anak-anak mereka di rumah. Seramai 125 orang murid prasekolah telah terlibat dalam kajian ini. Instrumen kajian ini ialah ujian kemahiran asas membaca untuk responden kanak-kanak dan soal selidik pula dijawab oleh ibu bapa murid prasekolah tersebut yang terlibat dalam ujian kemahiran asas membaca ini. Dapatan kajian ini adalah terdapat hubungan yang signifikan antara penglibatan ibu bapa dengan hasil pencapaian kemahiran asas membaca murid prasekolah.

Zulkifli et al. (2011) dalam kajian beliau yang bertajuk 'Hubungan antara penglibatan ibu bapa dan pencapaian akademik pelajar miskin di Negeri Selangor' mendapati bahawa penglibatan ibu bapa iaitu melibatkan perbincangan, penjagaan dan komunikasi memberi impak positif terhadap pencapaian akademik pelajar. Hasil kajian ini menunjukkan bahawa ibu bapa adalah sebagai orang yang signifikan dalam pencapaian akademik anak-anak. Peranan dan penglibatan ibu bapa dalam pencapaian akademik anak-anak turut dipengaruhi oleh faktor ekonomi ibu bapa. Beliau mengatakan juga keterlibatan ibu bapa dan status sosio ekonomi memberikan sumbangan yang signifikan terhadap peningkatan tahap pengetahuan akademik anak-anak mereka.

Maksudnya, ibu bapa yang berpendapatan tinggi mampu melibatkan diri secara langsung dalam

pendidikan anak-anak berbanding ibu bapa yang berpendapatan rendah.

METODOLOGI

Reka Bentuk Kajian

Menurut Creswell (2014), reka bentuk kajian merujuk kepada pelaksanaan kajian yang terdiri daripada prosedur terancang untuk mengumpulkan dan menganalisis data. Reka bentuk kajian juga melibatkan perancangan strategi penyelidikan yang sesuai dengan tujuan kajian dan soalan penyelidikan yang diajukan. Yin (2018) mendefinisikan reka bentuk kajian sebagai kerangka konseptual yang memandu proses penyelidikan. Reka bentuk kajian menentukan bagaimana data dikumpulkan, dianalisis, dan diinterpretasi, serta bagaimana kesimpulan diambil. Berbeza pula dengan pandangan Bryman (2008) yang mendefinisikan reka bentuk kajian sebagai sesuatu yang lebih mudah. Menurut beliau, reka bentuk kajian ialah kerangka yang digunakan oleh sesebuah kajian bagi mengutip dan menganalisis data.

Maxwell (2005), reka bentuk kajian dapat dirujuk sebagai sebuah struktur kepada sesuatu kajian dan melibatkan perancangan dalam memilih sumber dan jenis data yang diperlukan dalam sesuatu penyelidikan. Secara asasnya, pendefinisian berbeza ini membawa kepada satu asas yang sama iaitu, reka bentuk kajian merupakan sebuah rujukan yang digunakan dan dipegang oleh penyelidik untuk melakukan kajian. Pemilihan reka bentuk kajian sangat bergantung kepada tujuan dan persoalan kajian. Oleh kerana tujuan utama kajian ini adalah untuk

mengenal pasti kekerapan, faktor dan kesan penggunaan bahasa slanga murid tahap dua di salah sebuah sekolah daerah Beaufort, maka penyelidik memilih untuk menggunakan kaedah tinjauan sebagai reka bentuk kajian.

Menurut Sekaran (2016), kajian tinjauan adalah kajian yang melibatkan pengumpulan data daripada individu atau kumpulan populasi melalui penggunaan soal selidik atau instrumen yang telah dirancang. Kajian tinjauan ini bertujuan untuk mengumpulkan data deskriptif yang dapat digunakan untuk menggambarkan, menganalisis, dan memahami keadaan atau sikap subjek yang dikaji. Bryman (2016) pula mengungkapkan bahwa kajian tinjauan adalah kaedah yang digunakan untuk mengumpulkan data secara sistematik daripada sejumlah responden dengan menggunakan instrumen seperti soalan selidik atau temubual terstruktur.

Kajian tinjauan ini membolehkan penyelidik untuk mengumpulkan data numerikal yang dapat diolah dengan kaedah analisis statistik. Dalam konteks kajian ini, pengumpulan data dibuat menerusi pengedaran soal selidik kepada para responden kajian. Pengedaran soal selidik dilakukan secara atas talian. Data yang diperoleh kemudian dikumpulkan dan dianalisis untuk mendapat sebuah generalisasi bagi menjawab persoalan kajian.

Populasi dan Sampel Kajian

Menurut Babbie (2016), populasi merujuk kepada sekumpulan individu, objek, atau peristiwa yang memiliki ciri-ciri yang serupa dan relevan dengan pertanyaan penyelidikan yang diajukan. Populasi ini merupakan keseluruhan yang ingin diselidiki dan didefinisikan dengan jelas dalam konteks kajian. Portney dan Walkin (2009) mendefinisikan sampel sebagai sebuah subset populasi yang dipilih untuk dikaji. Sampel juga boleh diertikan sebagai sebahagian daripada populasi yang dipilih menggunakan sesuatu metod pemilihan sampel (Bailey 1982). Menurut beliau, sebuah pemilihan sampel yang baik mestilah menerusi pemilihan sampel secara rawak dan mempunyai ciri-ciri populasi. Hal ini perlu dipatuhi agar sampel yang dipilih tersebut boleh dikatakan mewakili populasi kajian.

Dalam konteks kajian ini, fokusnya hanya terarah kepada ibu bapa atau penjaga murid-

murid Tahun 3 di satu sekolah kebangsaan kategori pedalaman di daerah Lahad Datu, Sabah. Maksudnya, keseluruhan ibu, bapa atau penjaga murid Tahun 3 di sekolah tersebut merupakan populasi dan sampel dalam kajian ini. Pensampelan yang sesuai digunakan bagi kajian ini ialah pensampelan bertujuan. Ini selaras dengan pandangan Ilker Etikan et al. (2016) yang menyatakan bahawa pensampelan bertujuan melibatkan keadaan penyelidik sengaja memilih sampel dengan tujuan mendapatkan jumlah sampel yang mewakili populasi. Dalam kajian ini, jumlah sampelnya adalah seramai 155 orang. Setelah soal selidik diedarkan kepada sampel tersebut, hanya 108 orang sahaja responden yang menjawab soal selidik yang diberikan. Responden tersebut terdiri daripada 74 orang ibu murid, 28 orang bapa murid dan 6 orang penjaga murid.

Instrumen Kajian

Kutipan data yang dibuat dalam kajian ini dilakukan berpandukan kaedah kuantitatif. Instrumen utama yang digunakan dalam kajian ini ialah borang soal selidik. Pemilihan instrumen soal selidik bertujuan untuk memperoleh data kuantitatif. Menurut Chua (2014), antara sebab soal selidik digunakan ialah kos untuk membina soal selidik adalah murah dan masa yang digunakan juga adalah lebih singkat berbanding kajian lain. Ini memberikan kelebihan kepada penyelidik dari aspek masa dan kos menjalankan kajian kerana penyelidik tidak perlu mencetak soal selidik serta boleh mengedarkan soal selidik pada bila-bila masa sahaja.

Soal selidik kajian ini dibina dengan merujuk kepada soal selidik yang digunakan dalam kajian lepas seperti dalam kajian Aida Hartini dan Zolkepli (2017). Kajian ini merupakan rujukan utama yang digunakan penyelidik untuk menghasilkan soal selidik. Soal selidik dihasilkan dengan mengubahsuai soal selidik yang terdapat dalam kajian lepas

berdasarkan keperluan objektif kajian. Dalam kajian ini, soal selidik terbahagi kepada dua bahagian iaitu bahagian pertama demografi responden manakala bahagian kedua pula ialah soalan kaji selidik yang berkaitan dengan objektif kajian ini.

Secara rumusannya, soalan Bahagian A dibentuk untuk mendapatkan maklumat peribadi responden. Maklumat ini diperlukan kerana ia kemungkinan merupakan pemboleh ubah yang mempengaruhi faktor penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid. Bahagian B dalam soal selidik yang digunakan pula terbahagi kepada enam aspek utama penglibatan ibu bapa Epstein (2001), iaitu (i) aspek memenuhi kewajipan sebagai ibu bapa, (ii) aspek pembelajaran di rumah, (iii) aspek komunikasi oleh ibu bapa, (iv) aspek komunikasi dari pihak sekolah, (v) aspek kesukarelawanan, dan (vi) aspek pembuatan keputusan. Keenam-enam aspek ini dikemukakan untuk menjawab persoalan kajian yang ada dalam kajian ini.

Analisis Data

Data yang telah dikumpulkan dianalisis secara kuantitatif. Data dianalisis untuk mendapatkan nilai min. Analisis dilakukan menerusi tiga skala utama, iaitu rendah, sederhana

dan tinggi. Interpretasi skor min ini telah diadaptasi daripada Jamil (2002). Perkara ini dapat dilihat dengan lebih jelas pada Jadual 1.

JADUAL 1: Interpretasi Skor Min dalam Kajian

Nilai Min	Tahap
1.00 – 2.33	Rendah
2.34 – 3.66	Sederhana
3.67 – 5.00	Tinggi

Data akan dianalisis menggunakan perisian “*Statistical Package for Social Sciences*” (SPSS) versi 28. Skor min tahap pengetahuan akan dianalisis mengikut jadual nilai min dan tahap. Nilai min diantara 1.00 hingga 2.33 ialah tahap rendah, manakala 2.34 sehingga 3.66 ialah tahap sederhana dan 3.67 hingga 5.00 ialah tahap tinggi. Hal ini bermaksud, kajian ini akan menggunakan analisis deskriptif untuk menganalisis data. Pada laporan kajian nanti, hasil kajian akan ditulis mengikut susunan objektif kajian.

Data turut dianalisis daripada hasil pelaksanaan ujian korelasi pearson dalam kajian ini bagi mengetahui jika terdapat hubungan tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu dan hubungan antara tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid dengan taraf pendidikan ibu bapa. Analisis ini diperlukan untuk menjawab persoalan kajian yang kedua dan ketiga.

DAPATAN KAJIAN

Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Bahasa Melayu Murid

Jadual 2 berikut yang menunjukkan item, min dan purata min mengikut analisis yang telah dihasilkan menggunakan perisian SPSS. Purata

min bagi konstruk menggambarkan tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid.

JADUAL 2: Item dan min bagi konstruk penglibatan ibu bapa

Bil	Item Konstruk Penglibatan Ibu Bapa	Min	Tahap
Memenuhi Kewajipan sebagai Ibu Bapa			
1	Membantu anak menyiapkan kerja	2.27	Rendah
2	Membantu anak merancang masa untuk membuat kerja rumah	2.35	Rendah
3	Menyemak kerja sekolah anak	2.11	Rendah
Pembelajaran di Rumah			
4	Saya boleh membantu anak saya dalam mata pelajaran Bahasa Melayu	3.01	Sederhana
5	Saya boleh membantu anak saya dalam mata pelajaran selain Bahasa Melayu	2.88	Sederhana
6	Saya boleh membantu anak saya dengan lebih jika guru memberikan caranya	3.27	Sederhana
Aspek Komunikasi oleh Ibu Bapa			
7	Bersembang dengan guru yang mengajar anak saya	2.16	Rendah
8	Berhubung dengan guru yang mengajar anak saya melalui telefon	2.14	Rendah
Aspek Komunikasi dari Pihak Sekolah			
9	Mengadakan pertemuan ibu bapa dan guru	2.55	Sederhana
10	Mengedarkan notis, makluman peristiwa atau berita sekolah yang jelas dan mudah dibaca	2.55	Sederhana
11	Menghubungi ibu bapa jika anak mempunyai masalah	2.57	Sederhana
Aspek Kesukarelawan			
12	Hadir ke mesyuarat PIBG	2.01	Rendah
13	Menjadi sukarelawan di sekolah	1.83	Rendah
14	Meminta saya menjadi sukarelawan	2.35	Sederhana
15	Menjemput ke mesyuarat PIBG	2.61	Sederhana
16	Meminta saya membantu mengutip dana/darma	1.87	Rendah
Aspek membuat Keputusan			
17	Sekolah ini melihat ibu bapa sebagai rakan kongsi yang penting	3.59	Tinggi
18	Sekolah sentiasa meminta mempertimbangkan pandangan ibu bapa	3.50	Tinggi
Keseluruhan Min			Sederhana

Berdasarkan Jadual 2, dapat ditunjukkan min item 2, iaitu '*Membantu anak merancang masa untuk membuat kerja rumah*' lebih tinggi dengan min 2.35. Min item 3, iaitu '*Menyemak kerja sekolah anak*' adalah paling rendah dengan min 2.11. Namun begitu, kesemua item dalam konstruk penglibatan ibu bapa adalah pada tahap rendah dengan purata min, 2.24. Nilai min bagi item 6 adalah paling tinggi di antara ketiga-tiga item dalam konstruk pembelajaran di rumah, iaitu min 3.27. Item 5 adalah paling rendah dengan min sebanyak min 2.88.

Jadual 2 juga menunjukkan konstruk komunikasi oleh ibu bapa adalah pada tahap yang rendah. Kedua-dua item, item 7 dan item 8 mempunyai perbezaan yang kecil iaitu masing-masing min 2.16 dan 2.15. Kedua-dua item adalah pada tahap rendah. Konstruk komunikasi dari ibu bapa adalah pada tahap yang sederhana. Item yang mempunyai min yang lebih tinggi adalah menghubungi ibu bapa jika anak

mempunyai masalah, iaitu min 2.57, manakala, item 9 dan 10 mempunyai min yang sama, iaitu min 2.55. Bagi item kesukarelawan, nilai min bagi item 13 adalah yang paling rendah berbanding item 12, iaitu min 1.83. Item 12 mempunyai dapatan min sebanyak 2.01.

Bagi komunikasi sekolah menggalakkan ibu bapa sebagai sukarelawan menunjukkan item 15 mempunyai min yang paling di antara dua item yang lain, iaitu min 2.61. Item 16 pula mempunyai min yang paling rendah, iaitu min 1.87. Bagi konstruk membuat keputusan, item 17 mempunyai min yang paling tinggi, iaitu min 3.59. Item 18 pula mempunyai min yang sedikit rendah berbanding item 17 iaitu min 3.56.

Kesimpulannya, tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran murid adalah pada tahap sederhana. Hal ini menunjukkan bahawa penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran murid tidak berada pada tahap yang tinggi dan tidak juga berada pada tahap yang rendah.

Hubungan Tahap Penglibatan Ibu Bapa Dengan Tahap Penguasaan Murid dalam Subjek Bahasa Melayu

Hubungan tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu dianalisis menggunakan ujian korelasi. Kemudian, keputusan korelasi (nilai pekali) yang menunjukkan hubungan menunjukkan keputusan

hipotesis yang diuji. Jadual 3 menunjukkan min konstruk Penglibatan Ibu Bapa ialah min 2.53, manakala min konstruk Pembelajaran di Rumah ialah min 3.79.

JADUAL 3: Tahap penglibatan ibu bapa dan tahap penguasaan murid dalam Bahasa Melayu

	N	Min	Sisihan Piawai
Tahap Penglibatan Ibu Bapa	54	2.53	0.54
Tahap Penguasaan Murid	54	3.79	1.07

Jadual 4 menunjukkan min konstruk Penglibatan Ibu Bapa ialah min 2.53, manakala min konstruk Pembelajaran di Rumah ialah min 3.79. Jadual 4 menunjukkan nilai r antara tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan

murid adalah positif, iaitu sebanyak 0.570 pada aras signifikan $p < 0.01$. Hal ini bermakna **hipotesis null ditolak** kerana terdapat hubungan positif antara tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid.

JADUAL 4: Tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran murid dengan tahap penguasaan murid dalam pembelajaran Bahasa Melayu

		Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Murid	Tahap Penguasaan Murid dalam Pembelajaran Bahasa Melayu
Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Murid	Korelasi Pearson, r Nilai Signifikan, p Saiz Sampel, N	1 - 108	0.570** <0.001 108
Tahap Penguasaan Murid dalam Pembelajaran Bahasa Melayu	Korelasi Pearson, r Nilai Signifikan, p Saiz Sampel, N	0.570** <0.001 108	1 - 108

** . Korelasi adalah signifikan pada tahap 0.01 (*2-tailed*)

Hubungan Taraf Pendidikan Ibu Bapa dengan Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Subjek Bahasa Melayu Murid

Hubungan Taraf Pendidikan Ibu Bapa dengan Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Subjek Bahasa Melayu Murid dianalisis menggunakan ujian korelasi. Kemudian, keputusan korelasi (nilai pekali) yang menunjukkan hubungan menunjukkan keputusan hipotesis yang diuji. Jadual 5 menunjukkan nilai

r antara tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid adalah positif, iaitu sebanyak 0.580 pada aras signifikan $p < 0.01$. Hal ini bermakna **hipotesis null ditolak** kerana terdapat hubungan positif antara tahap penglibatan ibu bapa dengan taraf pendidikan ibu bapa.

JADUAL 5: Tahap Penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran murid dengan taraf pendidikan ibu bapa

		Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Murid	Tahap Penguasaan Murid dalam Pembelajaran Bahasa Melayu
Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Murid	Korelasi Pearson, r Nilai Signifikan, p Saiz Sampel, N	1 - 108	0.580** <0.001 108
Taraf Pendidikan Ibu Bapa	Korelasi Pearson, r Nilai Signifikan, p Saiz Sampel, N	0.580** <0.001 108	1 - 108

*. Korelasi adalah signifikan pada tahap 0.01 (*2-tailed*)

PERBINCANGAN

Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Bahasa Melayu

Perbincangan dapatan kajian dalam bahagian ini selaras dengan soalan kajian iaitu *'Apakah tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid?'* Dapatan soal selidik yang dijalankan ke atas 59 orang responden yang melibatkan ibu bapa murid tahap 1 menunjukkan bahawa tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak mereka berada pada tahap sederhana. Hal ini menunjukkan bahawa terdapat isu yang menahan ibu bapa daripada terlibat secara aktif dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid. Hal ini tidak boleh dibiarkan untuk terus berlaku kerana penglibatan ibu bapa, khususnya dalam pembelajaran Bahasa Melayu memainkan peranan yang sangat penting dalam memastikan penguasaan murid terhadap subjek Bahasa Melayu adalah baik. Buktinya, Shanti et al. (2019) menerusi kajiannya menyatakan bahawa ibu bapa wajar melibatkan diri dalam pendidikan anak mereka supaya mereka mendapat keputusan

yang baik. Jika diperhatikan daripada perspektif penyelidik yang berbeza, Lara dan Saracosti (2019) menjelaskan dalam kajian mereka bahawa terdapat kesan yang sangat positif apabila ibu bapa melibatkan diri dalam pembelajaran anak mereka.

Kesimpulannya, kajian ini berjaya membuktikan bahawa tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid hanya berada pada tahap sederhana. Situasi ini memperlihatkan bahawa terdapat isu dalam konteks penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak yang perlu diselesaikan. Oleh kerana kajian ini tidak membincangkan faktor yang mempengaruhi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak, maka dicadangkan kajian pada masa akan datang akan menghuraikan faktor yang mempengaruhi penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak.

Penglibatan Ibu Bapa dengan Tahap Penguasaan Murid dalam Subjek Bahasa Melayu

Perbincangan dapatan kajian dalam bahagian ini selaras dengan soalan kajian iaitu *'Adakah terdapat hubungan yang signifikan antara tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu?'* Berdasarkan analisis data kajian ini, ditunjukkan bahawa terdapat hubungan yang positif antara kedua-dua pemboleh ubah ini, iaitu tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu adalah signifikan. Hal ini membawa maksud bahawa semakin tinggi penglibatan ibu bapa, semakin tinggi tahap penguasaan murid dalam subjek Bahasa Melayu. Dapatan ini tidak mengejutkan kerana sudah banyak kajian yang membuktikan bahawa penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran anak mereka membawa impak yang besar. Melihat secara khusus dalam subjek Bahasa Melayu, Norlela et al. (2021) menyatakan bahawa ibu bapa seharusnya membantu anak-anak mereka belajar membaca dan menulis di rumah untuk memastikan anak-

anak dapat menguasai kemahiran ini dengan baik. Lara dan Saracosti (2019) menerusi penyelidikan mereka juga menceritakan bagaimana sikap ibu bapa yang tidak melibatkan diri dalam pendidikan anak-anak mereka boleh mengakibatkan penguasaan anak mereka dalam pendidikan tidak memberangsangkan.

Kesimpulannya, tidak dapat dinafikan bahawa tahap penglibatan ibu bapa dapat mempengaruhi tahap penguasaan murid bagi subjek Bahasa Melayu. Ibu bapa seharusnya sedar bahawa penglibatan mereka dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak memainkan peranan penting dalam penguasaan subjek itu. Melalui sokongan, komunikasi dan penglibatan yang aktif, murid sudah pasti dapat menguasai subjek Bahasa Melayu dengan lebih mudah. Oleh itu, penglibatan yang optimum dalam pembelajaran anak-anak perlulah dilakukan oleh para ibu bapa untuk memastikan mereka dapat menguasai pelajaran dengan efektif khususnya subjek Bahasa Melayu.

Hubungan Pendidikan Ibu Bapa dengan Tahap Penglibatan Ibu Bapa dalam Pembelajaran Subjek Bahasa Melayu Murid

Dalam kajian ini, tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid diukur dengan menggunakan borang soal selidik yang mengandungi 18 item. Item-item ini merangkumi enam aspek penglibatan ibu bapa berdasarkan Teori Epstein terhadap subjek

Bahasa Melayu iaitu memenuhi kewajipan sebagai ibu bapa, pembelajaran di rumah, komunikasi oleh ibu bapa, komunikasi dari pihak sekolah, kesukarelawanan, dan membuat keputusan. Taraf pendidikan ibu bapa pula ditentukan dengan tahap pendidikan tertinggi

oleh ibu bapa murid. Terdapat enam kategori bagi taraf pendidikan ibu bapa, iaitu Sijil Pelajaran Malaysia (SPM), Sijil Tinggi Pelajaran Malaysia (STPM), diploma, ijazah sarjana muda, ijazah sarjana dan pendidikan tidak formal dalam kategori lain-lain.

Untuk menguji hipotesis kajian bahawa terdapat hubungan positif antara tahap penglibatan ibu bapa dengan taraf pendidikan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid, ujian korelasi Pearson digunakan. Hasil analisis menunjukkan bahawa terdapat hubungan positif yang signifikan antara kedua-dua pemboleh ubah tersebut. Hal ini bermakna semakin tinggi taraf pendidikan ibu bapa, semakin tinggi juga tahap penglibatan mereka dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid (anak-anak mereka). Kajian Khuzainey dan Noraini (2010) menyatakan bahawa ibu bapa yang mempunyai taraf pendidikan yang lebih tinggi cenderung lebih menyedari kepentingan pendidikan bagi anak-anak mereka dan lebih berupaya untuk memberi sokongan akademik dan emosi kepada mereka.

Hasil kajian juga menunjukkan adanya hubungan positif antara kedua pemboleh ubah, iaitu taraf pendidikan ibu bapa dan tahap penglibatan ibu bapa. Hal ini bermakna ibu bapa yang mempunyai taraf pendidikan yang lebih tinggi cenderung lebih terlibat dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid (anak-anak mereka) di sekolah seperti menghadiri menyuarat PIBG, memberikan sumbangan/dana untuk aktiviti kelas tambahan untuk anak-anak mereka di sekolah. Dapatan

kajian ini sejajar dengan kajian-kajian lepas yang mendapati bahawa taraf pendidikan ibu bapa mempengaruhi tahap penglibatan mereka dalam pendidikan anak-anak (Lee & Bowen 2006; Khuzainey & Norani 2010; Siti Norbaya et al. 2018). Kajian-kajian ini menunjukkan bahawa Selain itu, ibu bapa yang mempunyai taraf pendidikan yang lebih tinggi juga lebih mampu untuk berkomunikasi dengan guru-guru dan melibatkan diri dalam aktiviti-aktiviti sekolah yang berkaitan dengan subjek Bahasa Melayu.

Walau bagaimanapun, dapatan kajian ini juga berbeza (bertentangan) dengan beberapa kajian lepas yang mendapati bahawa taraf pendidikan ibu bapa tidak mempunyai kesan yang signifikan terhadap tahap penglibatan mereka dalam pendidikan anak-anak (Ali et al. 2017; Nor Azlina et al. 2019). Kajian-kajian ini menyarankan bahawa terdapat faktor-faktor lain yang lebih mempengaruhi tahap penglibatan ibu bapa, seperti sikap, nilai, kepercayaan, motivasi, masa dan sumber. Oleh itu, dapatan kajian ini perlu ditafsirkan dengan berhati-hati dan tidak boleh digeneralisasikan kepada semua ibu bapa.

Secara kesimpulan, kajian ini telah mencapai objektifnya untuk mengenal pasti hubungan antara taraf pendidikan ibu bapa dengan tahap penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran subjek Bahasa Melayu murid. Dapatan kajian menunjukkan bahawa terdapat hubungan positif yang signifikan antara kedua-dua pemboleh ubah tersebut. Ini menunjukkan bahawa taraf pendidikan ibu bapa merupakan salah satu faktor yang mempengaruhi tahap penglibatan mereka dalam pendidikan anak-anak.

KESIMPULAN

Pendidikan adalah usaha kolaboratif antara sekolah dan ibu bapa untuk memastikan perkembangan dan kejayaan anak-anak dalam pembelajaran. Dalam konteks pembelajaran bahasa Melayu, peranan ibu bapa mempunyai pengaruh yang signifikan terhadap kejayaan anak-anak mereka dalam memahami dan menguasai bahasa tersebut. Hasil kajian menunjukkan kebanyakan ibu bapa terlibat dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak mereka pada tahap yang sederhana. Walaupun terdapat penyertaan daripada beberapa ibu bapa, kajian ini mendedahkan isu-isu yang menghalang penglibatan aktif kebanyakan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu. Ini mengingatkan kita tentang kepentingan untuk mengatasi halangan tersebut agar ibu bapa dapat memainkan peranan yang optimum dalam pendidikan anak-anak mereka. Oleh itu, adalah penting untuk ibu bapa menyedari bahawa peranan mereka dalam pembelajaran Bahasa Melayu amat penting dan memberi kesan kepada kemajuan anak-anak mereka.

Hubungan antara tahap penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid terhadap mata muridan Bahasa Melayu juga diperhatikan dalam kajian ini. Analisis data menunjukkan terdapat hubungan yang positif antara penglibatan ibu bapa dengan tahap penguasaan murid terhadap mata muridan Bahasa Melayu. Dengan kata lain, semakin tinggi tahap penglibatan ibu bapa, semakin tinggi tahap penguasaan murid dalam mata muridan tersebut. Dapatan ini selaras dengan kajian lepas yang mengesahkan bahawa penyertaan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak memberi impak yang besar. Dalam konteks bahasa Melayu, ini menunjukkan betapa pentingnya peranan ibu bapa dalam menyokong anak-anak mereka dalam penguasaan bahasa. Oleh itu, penglibatan ibu bapa mempunyai peranan yang penting dalam penguasaan murid dalam mata muridan Bahasa Melayu.

Seterusnya, kajian ini juga mendedahkan hubungan antara tahap pendidikan ibu bapa dengan tahap penglibatan mereka dalam

pembelajaran mata muridan Bahasa Melayu murid. Ibu bapa yang mempunyai tahap pendidikan yang lebih tinggi cenderung lebih melibatkan diri dalam pembelajaran Bahasa Melayu anak-anak mereka. Ibu bapa yang berpendidikan tinggi cenderung lebih sedar tentang kepentingan pendidikan untuk anak-anak mereka dan mempunyai keupayaan yang lebih baik untuk memberikan sokongan akademik dan emosi kepada mereka. Selain itu, ibu bapa yang berpendidikan tinggi juga lebih berkebolehan berkomunikasi dengan guru dan terlibat dalam aktiviti sekolah yang berkaitan dengan Bahasa Melayu. Namun begitu, dapatan daripada kajian ini tidak boleh digeneralisasikan kepada semua ibu bapa kerana terdapat pertentangan dapatan kajian yang lepas.

Secara keseluruhan, kajian ini memberi pemahaman yang lebih baik tentang kepentingan peranan dan penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu murid. Didapati penglibatan ibu bapa dalam pembelajaran Bahasa Melayu berada pada tahap sederhana, tetapi mempunyai hubungan yang positif dengan tahap penguasaan murid terhadap mata pelajaran tersebut. Oleh itu, adalah amat penting bagi ibu bapa untuk menyedari peranan mereka dan melibatkan diri secara aktif dalam pendidikan Melayu anak-anak mereka. Melalui sokongan, komunikasi dan penglibatan aktif, murid akan dapat menguasai Bahasa Melayu dengan lebih baik.

RUJUKAN

- Aida Hartini Mahmud & Zolkepeli Haron. 2017. Penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak di sekolah rendah (PASAK 2017) di Malaysia: isu dan cabaran. *Prosiding Persidangan Antarabangsa Sains Sosial dan Kemanusiaan 2017*, hlm. 1-12.
- Ali, M., Khan, M.A., & Khan, M.Z. 2017. Parental involvement and academic achievement; a study on secondary school students of Lahore, Pakistan. *International Journal of Humanities and Social Science*, 7(8): 209-223.
- Babbie, E.R. 2016. *The Practice of Social Research*. Boston, MA: Cengage Learning.
- Bailey, K.D. 1982. *Methods of Social Research*. Free Press, New York.
- Bryman, A. 2008. Why do researchers integrate/combine/mesh/blend/mix/merge/f use quantitative and qualitative research. *Advances in Mixed Methods Research*, 21(8): 87-100.
- Bryman, A. 2016. *Social Research Methods*. Oxford: Oxford University Press.
- Cheah Sew Ching. 1998. Parent Involvement in Emergent Literacy Skill of Preschool Children. Tesis Sarjana Pendidikan. Fakulti Pendidikan, Universiti Malaya.
- Chiah Wan Yeng, & Rozumah Baharudin. 2014. Kefungsian keluarga dan tingkah laku keibubapaan. Dlm. Rozumah Baharudin & Mansor Abu Talib (pnyt.). *Kefungsian Keluarga*, hlm. 17-30. Bangi: Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Christenson, S.L., Rounds, T., & Gorney, D. 1992. Family factors and student achievement: An avenue to increase students' success. *School Psychology Quarterly*, 7: 178-206.
- Chua Yan Piaw. 2012. *Kaedah dan Statistik Penyelidikan Buku 2: Asas Statistik Penyelidikan*. Edisi Ke-2. Kuala Lumpur: Mc Graw Hill Education.
- Coleman, J.S. 2018. *Parents, Their Children, and Schools*. New York: Routledge.
- Creswell, J.W. 2014. *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Đurišić, M.M., & Bunijevac, M. 2017. Parental Involvement as a Important Factor for Successful Education. *CEPS Journal: Center for Educational Policy Studies Journal*, 7(3):, 137-153.
- Epstein, J.L. 2001. *School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools*. Boulder: Westview Press.
- Fan, X. & Chen, Mi. 1999. *Parental Involvement and Students Academic Achievement: A Meta-Analysis*. Arlington, VA: Nasional Science Foundation, National Center for Educations Statistic.
- Green, C.L., Walker, J.M.T., Hoover-Dempsey, K.V., & Sandler, H.M. (2007). Parents' motivations for involvement in children's education: An empirical test of a theoretical model of parental involvement. *Journal of Educational Psychology*, 99(3): 532-544.
- Grolnick, W.S., Benjer, C., Kurowski, C.O., Apostoleris, N.H. 1997. Predictors of parent involvement in children's schooling. *Journal of Educational Psychology*, 89, 538-548.
- Ho Sui Chu & Williams, J.D. 1996. Effect of parental involvement on eight-grade achievement. *Sociology of Education*, 69(2): 126-141.
- Ilker Etikan, Sulaiman Abubakar Musa & Rukayya Sunusi Alkassim. 2016. Comparison of Convenience Sampling and

- Purposive Sampling. *American Journal of Theoretical and Applied Statistics*, 5(1): 1-4.
- Irma Yanti Mahamud. 2017. Penglibatan Ibu Bapa dalam Aktiviti Pembelajaran di Rumah dan Hubungannya dengan Pencapaian Akademik Murid di Sekolah Agama Bantuan Kerajaan. Tesis Master Sains. Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysi.
- Ismail Ibrahim .2002. Disiplin Keluarga Jadi Penentu. http://www.cikgu.net.my/malay/berita/more_berita. (Diakses pada 24 April 2024)
- Ismail Sualman. 2019. Kualiti Pendidikan Malaysia antara Terbaik di Dunia. *Sinar Harian*. <https://www.sinarharian.com> (Diakses pada 24 April 2024).
- Jabar, M., A. 2020. Qualitative inquiry on parental involvement in children's education: perspectives of parents, children and teachers in select elementary schools in the Philippines. *Asia Pacific Journal of Education*, 41(3): 488-502.
- Jamil Ahmad. 2002. Pemupukan budaya penyelidikan di kalangan guru di sekolah: satu penilaian. Tesis Doktor Falsafah. Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2013. *Pelan Pembangunan Pendidikan Malaysia 2013-2025*. Putrajaya: Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Dasar.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. 2018. *Kurikulum Standard Sekolah Rendah DSKP Bahasa Melayu Sekolah Kebangsaan*. Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Khuzainey Ismail & Norani Mohd Salleh. 2010. Pengkelasan kelas sosial, perkaitan antara kelas sosial dengan pencapaian akademik pelajar. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 35(2): 1-10.
- La Jeta, Edison, Amsaifil, Ida Mayasari & Laila Lamadi. 2022. Program Edu Parenting dalam mewujudkan keterlibatan keluarga dalam penyelenggaraan pendidikan. *Jurnal Pengabdian kepada Masyarakat*, 2(3): 4475-4484.
- Lara, L. & Saracostti, M. 2019. Effect of Parental involvement on children's academic achievement in Chile. *Brief Research Report*, 10: 1-5.
- Lee, J., & Bowen, N.K. 2006. Parent involvement, cultural capital, and the achievement gap among elementary school children. *American Educational Research Journal*, 43(2): 193-218.
- Maxwell, J.A. 2005. *Qualitative Research Design: An Interactive Approach*. 2nd Edition. Thousand Oaks, CA: Sage Publications.
- Norlela Ahmad, Shamsudin Othman, Azhar Md Sabil, Marzini Mohamed Mokhtar, Mohd Azuan Mohd Nawawi & Zullaili Hason. 2021. Pengaruh Didik Hibur dalam meningkatkan kesediaan belajar kemahiran membaca Bahasa Melayu murid belum menguasai tahap pencapaian minimum. *Asian Journal of Civilizational Studies*, 3(2): 45-57.
- Nor Azlina Mohd Yusof & Mohd Fadzil Abdul Rahman. 2019. Tahap Penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak di sekolah menengah: Satu kajian kes di Daerah Johor Bahru, Johor Darul Takzim, Malaysia. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 44(2): 1-9.
- Nur Hanisah Ahmad Saifudin & Mohd Isa Hamzah. 2021. Cabaran Pengajaran dan pembelajaran di rumah dalam talian dengan murid sekolah rendah. *Jurnal Dunia Pendidikan*, 3(3): 250-264.
- Portney, L.G., & Watkins, M.P. 2009. *Foundations of Clinical Research: Applications to Practice*, Vol. 892. Upper Saddle River, NJ: Pearson/Prentice Hall.
- Rohaida Mazlan, Norziah Amin, Mohd Zaki Abd. Rahman & Zamri Mahamod. 2020. Tahap penguasaan membaca dan menulis murid B40 daroi perspektif guru Bahasa Melayu. *Jurnal Pendidikan Bahasa Melayu*, 10(2): 54-73.
- Ruslida Che Man .2005. Hubungan Penglibatan Ibu Bapa Dengan Pencapaian Kanak-Kanak Prasekolah dalam Kemahiran Asas Membaca. Tesis Sarjana Pendidikan. Fakulti Pendidikan, Universiti Malaya.
- Sekaran, U. 2016. *Research Methods for Business: A Skill Building Approach*. Hoboken, NJ: Wiley & Son.
- Shanti Ramalingam, Mahendran Maniam & Gunasegaran Karuppanan. 2019. Penglibatan Ibu Bapa dalam Pencapaian Akademik Pelajar Sekolah Tamil di Selangor. *Malaysian Journal of Social Science and Humanities Online*, 3(3): 308-323.
- Siti Norbaya Mat Ripin, Norazah Mohd Nordin & Mohd Majid Konting. 2018. Tahap penglibatan ibu bapa dalam pendidikan anak-anak di sekolah rendah: Satu kajian kes di Daerah Hulu Langat, Selangor Darul Ehsan Malaysia. *Jurnal Pendidikan Malaysia*, 43(1): 1-9.
- Smrekar, C., & Cohen-Vogel, L. 2001. The voices of parents: Rethinking the intersection of family and school. *Peabody Journal of Education*, 76(2): 75-100.
- Thorkildsen, R. & Stein, M.R.S. 1998. Is parent involvement related to student achievement?: Exploring the evidence. *Phi Delta Kappan*, 22: 17-20.

- Wilder, S. 2014. Effects of parental involvement on academic achievement: a meta-synthesis. *Educational Review*, 66(3), 377–397.
- Yin, R.K. 2018. *Case Study Research and Applications: Design and Methods*. Thousand Oaks, CA: SAGE Publications.
- Zainah Ahmad Zamani, Rohany Nasir, Asmawati Desa, Rozainee Khairudin, Fatimah Yusoff, & Siti Hajar Mohamed Yusoff. 2013. Kefungsian keluarga, pengherotan kognitif dan resilien dalam kalangan *netoogkicaa klien Cure and Care Rehabilitation Centre (CCRC)* dan Klinik Cure and Care (C&C). *Jurnal Psikologi Malaysia*, 27: 137-149.
- Zamri Mahamod. 2024. *Kaedah Mengajar Bahasa Melayu*. Bangi: Penerbit Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia.
- Zulkifli Abd. Hamid, Jamilah Othman, Aminah Ahmad, Ismi Arif Ismail. 2011. Hubungan Antara penglibatan ibu bapa dan pencapaian akademik pelajar miskin di Negeri Selangor. *Journal of Islamic and Arabic Education*, 3(2): 31-40.